

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΔΣΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Δικαστήριο: ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Τόπος: ΑΘΗΝΑ

Αριθμός Απόφασης: 3103

Έτος: 1997

Κείμενο Απόφασης

Αριθμός 3103/1997

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Δ'

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 21 Ιανουαρίου 1997, με την εξής σύνθεση: Χ. Φατούρος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Δ' Τμήματος, Π. Παραράς, Σ. Χαραλαμπίδης, Σύμβουλοι, Σ. Χαραλάμπους, Κ. Ευστρατίου, Πάρεδροι. Γραμματέας ο Μιχ. Καλαντζής, Γραμματέας του Δ' Τμήματος.

Γ ι ά να δικάσει την από 20ής Οκτωβρίου 1993 αίτηση:

Τ ο υ C.N.B., ιρακινού υπηκόου, κατοίκου Αθηνών (οδός Α. αρ. 4), ο οποίος παρέστη με την δικηγόρο Αγγελική Χρυσοχοΐδου-Αργυροπούλου (Α.Μ. 2445), που την διόρισε με πληρεξούσιο, κ α τ ά του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, ο οποίος παρέστη με τον Θ. Ηλιάκη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών επιδιώκει να ακυρωθεί η 3/436809-25818 απόφαση της Διεύθυνσης Κρατικής Ασφάλειας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της Εισηγητού, Παρέδρου Κ. Ευστρατίου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε την πληρεξούσιο του αιτούντος, η οποία ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και τον αντιπρόσωπο του Υπουργού, ο οποίος ζήτησε την απόρριψή της. Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι,

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο ν ό μ ο

1. Επειδή, για την κρινόμενη αίτηση έχουν καταβληθεί τα νόμιμα τέλη και το παράβολο (5643784, 5643785/1993 διπλότυπα εισπράξεως της Δ.Ο.Υ. Δικαστικών Εισπράξεων Αθηνών, 1976880, 5103038/1993 ειδικά γραμμάτια παραβόλου).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση του 3/486309-25818/16.8.1993 (αναφερομένου στο δικόγραφο εκ παραδρομής με αριθ. 3/436809-25818) εγγράφου της Διευθύνσεως Κρατικής Ασφαλείας του Κλάδου Αστυνομίας Ασφάλειας-Τάξης της Ελληνικής Αστυνομίας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξεως, με το οποίο αφενός μεν γνωστοποιήθηκε στην Υποδιεύθυνση Αλ-

λοδαπών Αττικής, ότι με την από 11.8.1993 απόφαση του Προϊσταμένου του εν λόγω κλάδου απορρίφθηκε σε δεύτερο βαθμό ως απαράδεκτη η αίτηση του αιτούντος αλλοδαπού να του αναγνωρισθεί η ιδιότητα του πρόσφυγα, αφετέρου δε ζητήθηκε από την ανωτέρω Υποδιεύθυνση να προβεί σε απέλαση του αιτούντος. Ως συμπροσβαλλόμενη πρέπει να θεωρηθεί και η προαναφερθείσα 3/486309/11.8.1993 απόφαση του Προϊσταμένου του Κλάδου Αστυνομίας Ασφάλειας-Τάξης. Παραδεκτώς προσβάλλεται μόνο η δεύτερη αυτή πράξη, ενώ το ρητώς προσβαλλόμενο έγγραφο προσβάλλεται απαραδέκτως, διότι στερείται εκτελεστότητας ως αποτελούν εσωτερικό έγγραφο της Διοικήσεως.

3. Επειδή, η Διεθνής Σύμβαση περί της νομικής καταστάσεως των προσφύγων, συναφθείσα στη Γενεύη την 28.7.1951 και κυρωθείσα με το ν.δ. 3989/1959 (ΦΕΚ Α 201), ορίζει στο άρθρο 1Α παρ. 2 (όπως η διάταξη αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2 του συναφούς Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης της 31.1.1967, κυρωθέντος με τον Α.Ν. 389/1968 ΦΕΚ Α 125) ότι ο όρος "πρόσφυγας" εφαρμόζεται, μεταξύ άλλων, και "επί παντός προσώπου, όπερ, συνεπεία δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων, ευρίσκεται εκτός της χώρας, της οποίας έχει την υπηκοότητα και δεν δύναται ή, λόγω του φόβου τούτου, δεν επιθυμεί ν' απολαύη της προστασίας της χώρας ταύτης. Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, για την αναγνώριση προσώπου ως πρόσφυγα δεν απαιτείται τούτο να προέρχεται κατ' ευθείαν από τη χώρα της οποίας έχει την υπηκοότητα, αλλά μπορεί να προέρχεται και από τρίτη χώρα, αρκεί να ευρίσκεται εκτός της χώρας του συνεπεία δικαιολογημένου φόβου διώξεως του λόγω των αναφερομένων στη διάταξη αυτή καταστάσεων (βλ. Σ.τ.Ε. 830/85, 932/88).

4. Επειδή, εξάλλου, το άρθρο 25 του Ν. 1975/1991 (ΦΕΚ Α 184), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο πριν από την αντικατάστασή του με το άρθρο 2 του Ν. 2452/1996 (ΦΕΚ Α 283), όριζε στην παρ. 1 ότι "Αίτηση αλλοδαπού για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα είναι απαράδεκτη αν : α. Δεν υποβληθεί αμέσως κατά την άφιξή του στο μεθοριακό σημείο ελέγχου ή σε περίπτωση παράνομης εισόδου στην πλησιέστερη δημόσια αρχή, στην οποία παρουσιάζεται ή από την οποία αποκαλύπτεται. β. Δεν προέρχεται απευθείας από χώρα όπου απειλείται η ζωή ή η ελευθερία του, κατά την έννοια του άρθρου 1 της Σύμβασης της Γενεύης". Κατά την έννοια της διατάξεως του στοιχ. α της ανωτέρω παρα. 1 του άρθρου 25 η αίτηση περί αναγνωρίσεως αλλοδαπού ως πρόσφυγα, σε περίπτωση παράνομης εισόδου στη χώρα, πρέπει να υποβληθεί εντός ευλόγου χρόνου κατ' αρχήν στην πλησιέστερη στο σημείο εισόδου δημόσια αρχή, αλλά δεν αποκλείεται εξ αυτού η αίτηση να υποβληθεί και σε άλλη αρχή, εφόσον τούτο δικαιολογείται από τις ειδικές συνθήκες της κάθε συγκεκριμένης περιπτώσεως (όπως λ.χ. τρόπος εισόδου, δυνατότης επικοινωνίας και συνεννοήσεως, ψυχολογική κατάσταση κλπ.). Από τις ίδιες δε αυτές συνθήκες κρίνεται και αν ο χρόνος που παρήλθε από την είσοδο του αλλοδαπού στη χώρα μέχρι την υποβολή της κατά τα ανωτέρω αιτήσεως είναι εύλογος. Περαιτέρω η διάταξη του στοιχ. β της ανωτέρω παρ. 1 του άρθρου 25, κατά την οποία είναι απαράδεκτη αίτηση αλλοδαπού για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα, αν δεν προέρχεται απ' ευθείας από χώρα όπου απειλείται η ζωή ή η ελευθερία του, είναι ανίσχυρη, ως αντίθετη με την διάταξη του άρθρου 1Α της εχούσης υπερτέρα ισχύ, κατά το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, προαναφερθείσας Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης. Και τούτο, διότι, σύμφωνα με την διάταξη αυτή, όπως έχει ήδη εκτεθεί ανωτέρω, για την αναγνώριση προσώπου ως πρόσφυγα, αρκεί να υπάρχει δικαιολογημένος φόβος διώξεως του στη χώρα, της οποίας έχει την υπηκοότητα, έστω και αν δεν προέρχεται απ' ευθείας από τη χώρα αυτή, αλλ' από άλλη, στην οποία ενδεχομένως δεν κινδυνεύει.

5. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλλου, ο αιτών, Ιρακινός υπήκοος, εισήλθε λαθραία στην Ελλάδα στις 31.7.1993, μέσω της νήσου Σάμου, προερχόμενος από την Τουρκία, και στη συνέχεια έφθασε στον Πειραιά. Στις 5.8.1993 ο αιτών υπέβαλε στην Υποδιεύθυνση Αλλοδαπών Αττικής αίτηση ν' αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας, η οποία

απορρίφθηκε αυθημερόν με την 141299/Ι-Α απόφαση του Διευθυντή της εν λόγω Υπηρεσίας, με την αιτιολογία ότι είναι απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 25 παρ. 1 εδ. β' του Ν. 1975/1991. Κατά της αποφάσεως αυτής ο αιτών άσκησε προσφυγή, με την οποία προέβαλε ότι δεν υπέβαλε την αίτησή του στην πλησιέστερη στο σημείο εισόδου του στη χώρα δημόσια αρχή, διότι δεν γνώριζε ότι είχε αυτή τη δυνατότητα, αλλά πίστευε ότι μόνο στην Αθήνα μπορούσε να υποβληθεί τέτοια αίτηση. Περαιτέρω, με την ίδια προσφυγή ο αιτών προέβαλε ότι δεν μπορούσε να παραμείνει στην Τουρκία, διότι διέτρεχε τον κίνδυνο ν' απελαθεί στο Ιράκ, αφού η Τουρκία δεν έχει υπογράψει το Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης του έτους 1967 για τους πρόσφυγες, επί πλέον δε διότι η ζωή του απειλείτο και στην Τουρκία από μέλη αντιπάλου του δικού του Κουρδικού κόμματος Ιρακινής οργανώσεως, που δρούσε κρυφά στην εν λόγω χώρα. Η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε με την προσβαλλόμενη πράξη, με την αιτιολογία ότι η αίτηση του αιτούντος περί αναγνωρίσεως του ως πρόσφυγα ήταν απαράδεκτη, διότι "α. Δεν υπεβλήθη αμέσως κατά την άφισή του στο μεθοριακό σημείο ελέγχου ή στην πλησιέστερη δημόσια αρχή και β) Δεν προέρχεται απευθείας απ' τη χώρα που διώκεται, αλλ' από την Τουρκία, όπου δεν διέτρεχε κανένα κίνδυνο δίωξης". Η αιτιολογία όμως της προσβαλλομένης αποφάσεως κατά το πρώτο σκέλος της είναι πλημμελής, διότι, κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα, η αίτηση περί αναγνωρίσεως αλλοδαπού ως πρόσφυγα δύναται να υποβληθεί εντός ευλόγου χρόνου και σε αρχή άλλη από την πλησιέστερη στο σημείο εισόδου στη χώρα, εφόσον τούτο δικαιολογείται από τις ειδικές συνθήκες της κάθε συγκεκριμένης περιπτώσεως. Εν προκειμένω δε η Διοίκηση δεν εξέτασε τους ισχυρισμούς που προέβαλε με την προσφυγή του ο αιτών για να δικαιολογήσει την υποβολή του αιτήματός του εντός 5νθημέρου από την είσοδό του στη χώρα σε άλλη αρχή και όχι στην πλησιέστερη του σημείου εισόδου. Περαιτέρω, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως κατά το δεύτερο σκέλος της στηριζόμενη στην ανίσχυρη, ως αντίθετη προς τη Σύμβαση της Γενεύης διάταξη του άρθρου 25 παρ. 1 στοιχ. β του Ν. 1975/1991, είναι μη νόμιμη, διότι, κατά τα προεκτεθέντα, μόνη η άφιξη του αιτούντος από τρίτη χώρα (Τουρκία) και όχι από τη χώρα, της οποίας είναι υπήκοος (Ιράκ), δεν απέκλειε την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα, εφόσον συνέτρεχαν οι λοιποί νόμιμοι όροι (δικαιολογημένος φόβος υποχρεώσεως επιστροφής του στο Ιράκ, λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων), τη συνδρομή των οποίων δεν ερεύνησε εν προκειμένω η Διοίκηση. Συνεπώς, η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει ν' ακυρωθεί για τους ανωτέρω λόγους που βασίμως προβάλλονται με την κρινόμενη αίτηση.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Δέχεται την κρινόμενη αίτηση.

Ακυρώνει την 3/486309/11.8.1993 απόφαση του Προϊσταμένου Κλάδου Αστυνομίας Ασφάλειας - Τάξης του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, κατά τα εκτιθέμενα στο αιτιολογικό.

Διατάσσει την απόδοση του κατατεθέντος παραβόλου.

Επιβάλλει στο Δημόσιο τη δικαστική δαπάνη του αιτούντος που ανέρχεται σε δεκατέσσερις χιλιάδες (14.000) δραχμές.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 17 Απριλίου 1997

Ο Πρόεδρος του Δ' Τμήματος

Χρ. Φατούρος

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 25ης Αυγούστου 1997.

Ο Πρόεδρος του Γ' Τμήματος

Χ. Γεραλής

Ο Γραμματέας του Δ' Τμήματος

Μιχ. Καλαντζής

Η Γραμματέας Διακοπών

Α. Κολιοπούλου